Nr. 17 **Sokółka dnia 15 września 1924 roku** **Rok 3.**

GAZETA SOKÓLSKA

Wychodzi **1** i **15** każdego miesiąca.

WYDAWNICTWO SEJMIKU POWIATOWEGO

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
PRZY WYDZIALE POWIATOWYM

PRENUMERATA ROCZNIE 10 zł.
OPŁATA ZA OGŁOSZENIA:
Za wyraz . . . . 5 gr. polsk.
w/g kursu franka złotego w dniu opłaty.

Rok 1924. **Sprawozdanie miesięczne** miesiąc Lipieo.

ze szpitala Sejmikowego w Sokółce.

Liczba chorych	Dur plamisty	Dur brzuszny	Dyzenterja	Szkarlatyna	Gruźlica płuc	Choroby narządów wewnętrznych	Choroby chirurgiczne	Choroby umysłowe	Choroby oczu	Choroby skórne	Położnicze	Obserwacja	RAZEM
Pozostało z poprzedniego miesiąca .						7	1			2	1	1	11
Przyjęto w ciągu miesiąca . . .	7		3	2		10	7						29
Razem leczono w ciągu miesiąca	7		3	2		17	8			2	1	1	40
Wypisano . . , ...	6		2	2		9	6			2	1	1	28
Zmarło.													
Razem ubyło w ciągu miesiąca . .	6		2	2		9	6			2	1	1	28
Pozostało Na 1/VIII 1924	1		1	—		8	2			—	—	—	12

Liczba dni leczenia w miesiącu 426.—
Taksa leczenia — 3 zł. na dobę
Liczba łóżek (które szpital może pomieścić) 50
Suma wydatków na szpital w ciągu miesiąca —

Liczba personelu:
a) lekarzy 1.
b) sióstr 1.
c) służby admin. i felczersk. 2.
d) „ sanitarjuszek 3

Sokółka, dnia 6 sierpnia 1924 r. Kierownik Szpitala **Dr. I. Docha.**

Rok 1924 **Sprawozdanie miesięczne** miesiąc Sierpień.

ze szpitala Sejmikowego w Sokółce

Liczba chorych	Dur plamisty	Choroby dziecinne	Dyzenterja	Szkarlatyna	Choroby narządów wewnętrznych	Choroby chirurgiczne	Choroby umysłowe	Gruźlica płuc	Choroby skórne	Położnicze	Obserwacja	RAZEM
Pozostało z poprzedniego miesiąca	1		1		8	2						12
Przyjęto w ciągu miesiąca , . .	2	1	3	1	13	8		2			1	31
Razem leczono w ciągu miesiąca .	3	1	4	1	21	10		2			1	43
Wypisano	3	1	2	1	16	7					1	31
Zmarło			1									
Razem ubyło w ciągu miesiąca . .	3	1	3	1	16	7					1	32
Pozostało . . . . , . .			1		5	3		2			—	11

Liczba dni leczenia w miesiącu 324
Taksa leczenia 3 złote na dobę
Liczba łóżek (które szpital może pomieścić) 50
Suma wydatków na szpital w ciągu miesiąca

Liczba personelu:
a) lekarzy 1
b) sióstr 1.
c) służby administr. i felczersk 2.
d) „ posługaczek 3

Sokółka, d. 3/IX 1924 r. Kierownik Szpitala **Dr. I Docha.**

Protokół № XX.

20-go z kolei posiedzenia Powiatowego Sejmiku Sokólskiego.

I. Otwarcie posiedzenia.

Dnia 4 sierpnia 1924 roku o godz. 12 w południe w Sokółce w sali Sądu Pokoju I Okręgu, Przewodniczący—Starosta Tadeusz Walicki otwiera 20 z. kolei posiedzenie Sejmiku.

Po zagajeniu posiedzenia p. Przewodniczący przystępuje do sprawdzenia listy obecnych.

II. Stwierdzenie prawomocności zebrania, zaproszenie 2-ch asesorów i wyznaczenie protokulanta.

Przewodniczący stwierdza prawomocność zebrania. Z ogólnej liczby 34 na posiedzeniu uczestniczy 32 członków.

Obecni są: 1) Andruszkiewicz Stefan, 2) Bajko Antoni, 3) Budrewicz Józef, 4) Charłap Abram, 5) Chiński Zundel, 6) Ciuruk Jan, 7) Czereszko Piotr, 8) Daszuta Józef, 9) Ejsymont Bolesław, 10) Genjusz Władysław, 11) Godlewski Wincenty, 12) Gres Antoni, 13) Hakało Wincenty, 14) Halicki Aleksander, 15) Hołubowski Wincenty, 16) Grynkiewicz Adam, 17) Ignatowicz Józef, 18) Jackiewicz Adolf, 19) Kocisz Stanisław, 20) Kozłowski Józef, 21) Krzysztopik Dominik, 22) Kucharczyk Stanisław, 23) Makar Kazimierz, 24) Markiewicz Feliks, 25) Markowski Dominik, 26) Popławski Bolesław, 27) Rakicki Wincenty, 28) Rogalski Feliks, 29) Sadkowski Jan, 30) Szumiło Jan, 31) Wasilewski Aleksander, 32) Wirkowski Zygmunt.

Nieobecni z przyczyn usprawiedliwionych: 1) Byczkowsl Michał.

Nieobecni, którzy swego nieprzybycia nieusprawiedliwili: 1) Wańkowicz Karol.

Przewodniczący zaprasza do stołu prezydjalnego na asesorów członków: Rogalskiego Feliksa i Szumiłę Jana, na protokulanta powołuje Kierownika Biura Wydziału.

W charakterze gości uczęstniczą: 1) Kierownik Związku Kółek Rolniczych Województwa Białostockiego p. Dracz, 2) Instruktor Rolny p. Wójcikiewicz, 3) Inspektor Samorządowy p. Moroz, 4) Inspektor Szkolny p. Mijas, 5) Inżynier Powiatowy p. Maciejewski, 6) Poseł na Sejm p. Hryckiewicz, 7) Lekarz Szpitalny d-r. Docha, 8) Nadleśniczy Sokólski p. Łozowski, 9) Nadleśniczy Kumialski p. Jarocki.

P. Przewodniczący zwraca się do członków o zgłaszanie wniosków nagłych Członkowie Greś i Makar zgłaszają wniosek o podatku od psów; czł. Ignatowicz o opłatach szpitalnych; czł. Charłap o moście w Suchejwoli; czł. Jackiewicz o sprawie sprzedaży drzewa w nadleśnictwach.

Po wyjaśnieniach udzielonych przez p. Przewodniczącego nagłość wniosku czł. Gresia i Makara odrzucono, wnioski czł. Ignatowicza, Charłapa i Jackiewicza uchwalono.

Przed przystąpieniem do odczytania porządku dziennego, p. Przewodniczący powiadamia zebranych o ustąpieniu ze stanowiska Wojewody Białostockiego p. Popielawskiego, podkreślając w swym przemówieniu zasługi położone przez p. Popielawskiego. Zebrani ze szczerym żalem przyjęli wiadomość o ustąpieniu p. Popielawskiego i jednogłośnie powzięli następującą uchwałę:

UCHWAŁA Nr. 363.

Upoważnić Wydział Powiatowy do wyrażenia w imieniu Sejmiku Sokólskiego szczerego podziękowania p. Wojewodzie Popielawskiemu za jego pożyteczną i owocną pracę dla Samorządów wogóle, a Sejmiku Sokólskiego w szczególności i głębokiego żalu, iż praca ta przez jego ustąpienie została przerwana.

III. Przyjęcie porządku dziennego.

Porządek dzienny po uzupełnieniu go wnioskami czł. Ignatowicza, Charłapa i Jackiewicza, został ustalony w następujący sposób:

1. Odczytanie protokułu z dn. 28 kwietnia 1924 r.
2. Sprawozdanie z działalności Wydziału Powiatowego za I półrocze 1924 r.
   a) sprawozdanie sytuacyjne; b) wykonanie budżetu.
3. Odczytanie protokułu Komisji Rewizyjnej.
4. Zatwierdzenie rozkładu opłat drogowych na 1924 r.
5. Przyjęcie statutu od broni palnej (rewolwerów) według nadesłanego wzoru.
6. Uzupełnienie uchwały o podatku inwestycyjnym.
7. „ „ Sejmiku № 302 z dn. 5 XI 1923 r.
8. Wprowadzenie zmian w statucie Gimnazjum Sejmikowego w myśl pisma Kuratora Okr. Białost. z dn. 12. VI. r. b. № 10302/24.
9. Wybór zastępcy członka do Rady Szkolnej Powiat.
10. Uzupełnienie uchwały Sejmiku № 348 z dn. 30. I. r. b. w sprawie kupna domu.
11. Przyjęcie statutu o opłatach od umów o przeniesienie własności nieruchomości w/g wzoru Min. Sp. Ww.
12. Nabycie akcji Banku Komunalnego VI emisji.
13. Zatwierdzenie opłat za podwody nakazowe.
14. „ statutu o opłatach szpitalnych.
15. Zatwierdzenie statutu o opłatach w lecznicy dla zwierząt.
16. Wybór członków do Komisji Remontowej.
17. O budowie mostów i o moście w Suchejwoli.
18. Sprawa sprzedaży drzewa w nadleśnictwach.

---

1. Odczytanie protokułu z dn. 28. IV b. r.

Po odczytaniu przez Kierownika Biura Wydziału protokułu z posiedzenia Sejmiku w dniu 28 IV. r. b., Sejmik powziął bez dyskusji jednogłośnie następującą uchwałę:

UCHWAŁA Nr. 364.

Protokuł z dnia 28. IV. r. b. przyjąć do wiadomości.

2. Sprawozdanie z działalności Wydziału Powiatowego za 1 półrocze 1924 r.

a) Sprawozdanie sytuacyjne.

Przystępując do sprawozdania z działalności Wydziału za I półrocze r. b. p. Przewodniczący wyjaśnia przedewszystkim przyczyny późnego rozdania członkom sprawozdań cyfrowych z wykonania budżetu, poczym zwraca uwagę na nieszczęśliwe wypadki, jakie trapią Samorząd Powiatowy w jego pracy. Ciężką sytuację wytworzył okres sanacji skarbu, okres przejściowy, który z jednej strony ogranicza działalność Sejmiku przez stabilizację waluty, a więc i konieczność ścisłego przestrzegania wązkich ramek budżetu, z drugiej strony przez zamknięcie wszelkich źródeł dochodu, spowodowane fatalnie pomyślaną ustawą o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych. Obecnie Wydział stanął wobec zupełnego zera w kasie, gdyż oprócz jednego złotego pobranego w formie zaliczki na początku roku z dziesięciny, innych dochodów prawie wcale nie było, wpłacanie podatku gruntowego do Kasy Skarbowej odbywa się nader opieszale, a i wpływ ten, dzięki manipulacjom Urzędów Skarbowych do minimum został zmniejszony-najlepszą ilustracją czego jest dowód, iż z sumy podatku gruntowego, wymierzonego w kwocie 121.945 zło-

tych, zapisano na dobro Sejmiku zaledwie 25.781 złotych, gdy na rzecz Skarbu zaliczono 53.292 złotych, bez mała 100 000 złotych Urząd Skarbowy winien jest Sejmikowi. Stan ten odbija się fatalnie na wszystkich działach pracy Sejmikowej, w szczególności zaś w dziale drogowym daje się we znaki. Dział ten, oprócz powyższych ogólnych niedomagań, prześladuje jakieś nadzwyczajne fatum. W kilka dni po ostatnim Sejmiku pękła tłukarka i kamienie trzeba było tłuc ręcznie, sześć tygodni temu w Kuźnicy wyleciał w powietrze wałec i chociaż finansowo ten ostatni wypadek nie legnie ciężarem na Sejmik, w każdym razie spowodowało to opóźnienie w pracy i dlatego odcinek szosy do Kraśnian jeszcze nie wykończony.

W gospodarce drogowej nie było żadnego przygotowania, niema wogóle żadnych projektów, planów, to też do wszystkiego trzeba przystępować od początku, projektować, robić plany i t. d. Mimo to most w Janowie jest już na ukończeniu, plan mostu w Suchejwoli przesłany do zatwierdzenia, kamień, bez względu na niechęć miasta Suchowoli, zwieziony, przystąpiono do reperacji szosy Kryńskiej

W administracji biurowej zredukowano całkowicie tabor, zwolniono 3 woźniców, co pozwoliło zaoszczędzić około 2500 złotych, zwolniono jeszcze dwóch pracowników, niektórym zmniejszono pensję.

W gospodarce szpitalnej dążenie do zmniejszenia wydatków nie udało się, tyfus plamisty nie przestaje trapić powiatu, do niego zaś dołączyły się szkarlatyna i czerwonka. Z braku środków nie można było dotychczas przeprowadzić kanalizacji. Wydział musi dużo dokładać, gdyż opłaty od chorych nie pokrywają i części wydatków, opłaty zaś wpływają bardzo wolno.

W ochronce przebywa obecnie 51 dzieci. Dzieci są utrzymane dobrze, co podczas swej bytności stwierdzili: nuncjusz papieski kardynał Lauri, bp. wileński Matulewicz i wojewoda Popielawski. Utrzymanie jednego dziecka wynosi 50 groszy dziennie, obecnie więc niema potrzeby zmieniać istniejący system prowadzenia ochronki.

Lecznica weterynaryjna zaopatrzona została we wszystko, czego potrzebowała i dziś ma wygląd rzeczywiście szpitala. Niestety i w szpitalu weterynaryjnym trzeba było skasować bezpłatne leczenie. Ilość chorych przez to znaczenie zmniejszyła się, i o ile dawniej było do 15 sztuk dziennie, obecnie cyfra ta nie przekracza dwuch.

Działalność instruktora rolnego wyraża się w objazdach powiatu, zakładaniu poletek i łąk pokazowych, instruowaniu w prowadzeniu gospodarstw wzorowych. Nabyte byki posiadają licencję Towarzystw Małopolskich, byki te sprzedane gospodarzom bez prawa wywozu z powiatu. Dawniej nabyte byki są już niezdatne do użytku i nie przynoszą żadnej korzyści. Wydział uchwalił je sprzedać z licytacji i 1/3 pobrać na rzecz Sejmiku. Ogiery uchwalono sprzedać.

W szkolnictwie Wydział działalności nie przejawił z powodu braku środków. Wyasygnowano tylko jedno subsydjum dla Suchejwoli

Po ukończonym sprawozdaniu rozpoczęła się dyskusja. w której zabierali głos członkowie: Czereszko, Markiewicz, Bajko, Wirkowski, Halicki, Ciuruk, kładąc główny nacisk na konieczność naprawy mostów i dróg, poczym Sejmik powziął jednogłośnie następującą uchwałę.

UCHWAŁA Nr. 365

a) Sprawozdanie z działalności Wydziału za I półrocze r. b. przyjąć do wiadomości.
b) prosić Władze Nadzorcze o zwrócenie uwagi na działalność Urzędów Skarbowych, gwałcących art. 57 Ustawy z dn. 11. VIII. 1923 r., co szkodliwie odbija się na całej gospodarce Samorządu,
c) uznać narazie istniejący stan rzeczy w ochronce, szpitalu i lecznicy dla zwierząt za zadawalniający,
d) sprzedać natychmiast ogiery.

b) Wykonanie budżetu.

Wobec tego, iż sprawozdanie z wykonania budżetu zostało doręczone wszystkim członkom, Sejmik uznał za niepotrzebne odczytywanie tegoż i bez dyskusji powziął jednogłośnie następującą uchwałę:

UCHWAŁA Nr. 366.

Wykonanie budżetu za I półrocze r. b. przyjąć do wiadomości, zaliczkę pobraną na budżet na zasadzie uchwał Wydziału Powiatowego z dn. 22. I. i 9. II. r. b. w sumie 103.706 złotych 01 groszy zarachować na poczet opłat drogowych.

3. Odczytanie protokułu Komisji Rewizyjnej.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej czł. Bajko odczytuje protokół Komisji z dni 15, 16, 17, 23 i 24 lipca r. b., poczym Sejmik, po krótkiej dyskusji i wyjaśnieniach p. Przewodniczącego na dodatkowe uwagi Komisji, powziął jednogłośnie następującą uchwałę:

UCHWAŁA Nr. 367.

Protokuł Komisji Rewizyjnej przyjąć do wiadomości.

4. Zatwierdzenie rozkładu opłat drogowych na 1924 rok.

Na wniosek Wydziału Powiatowego, uchwalony w dniu 2 lipca r. b., Sejmik, po krótkiej dyskusji, w której zabierali głos czł. Bajko, Markowski i inni, powziął jednogłośnie następującą uchwałę:

UCHWAŁA Nr. 368.

Przyjąć następujący rozkład opłat drogowych na rok bieżący:

1. a) od roli, łąk, sadów i ogrodów po 1.50 zł. od dziesięciny,
   b) od lasów i wód zarybionych 100% wartości wymienionej pod a), wyjąwszy lasy rzadkie czyli podlesia poniżej 10 dziesięcin, których wartość przyjąć jako 10% wartości, wymienionej pod a),
   c) od pastwisk 10% wartości wymienionej pod a)
   d) od innych gruntów i wód niezarybionych 5% wartości, wymienionej pod a),
2. od budynków przyjąć sumę 200 złotych w/g ostatniego szacunku asekuracyjnego, jako równoważnik 1 dz.
3. od przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych 0.60 zł. ceny świadectwa przemysłowego na r. 1924.

5. Przyjęcie statutu od broni palnej (rewolwerów) według nadesłanego wzoru.

Sejmik powziął bez dyskusji jednogłośnie następującą uchwałę:

UCHWAŁA Nr. 369.

Przyjąć statut od broni palnej (rewolwerów) według wzoru Min. Sp. Ww. i podwyższyć stawki opodatkowania od rewolwerów do 10 złotych.

6. Uzupełnienie uchwały o podatku inwestycyjnym.

W myśl pisma Województwa Białostockiego z dn. 17. VI. r. b. L. SM. 1293/I i na wniosek Wydziału Powiatowego Sejmik powziął bez dyskusji jednogłośnie następującą uchwałę:

UCHWAŁA Nr. 370.

Uzupełnić uchwałę № 344 z dn. 30. I. r. b. słowami „i na budowę szkół powszechnych"

7. Uzupełnienie uchwały Sejmiku Nr. 302 z dn. 5. XI. 1923 roku.

W myśl pisma Województwa Białostockiego z dn 13. VI r. b. L. SM. 1269/109 i na wniosek Wydziału Powiatowego Sejmik powziął bez dyskusji następującą uchwałę;

UCHWAŁA Nr. 371.

Uzupełnić uchwałę № 302 z dn. 5. XI. 1923 roku słowami „i Wydziałowi Powiatowemu".

8. Wprowadzenie zmian w statucie Gimnazjum Sejmikowego, w myśl pisma Kuratora Okr. Szkolnego z dn. 12. VI. r. b. Nr. 10302/24.

W myśl powyższego pisma i na wniosek Wydziału Powiatowego Sejmik powziął bez dyskusji jednogłośnie następującą uchwałę:

UCHWAŁA Nr. 372.

Polecić Wydziałowi Powiatowemu wprowadzić zmiany w statucie Gimnazjum Sejmikowego, wskazane przez Kuratora Okr. Szkolnego Białostockiego i tak zmieniony statut opublikować.

9. Wybór zastępcy członka do Rady Szkolnej Powiatowej.

Na wniosek Wydziału Powiatowego, uchwalony w dniu 31. V. r. b. Sejmik powziął bez dyskusji jednogłośnie następującą uchwałę:

UCHWAŁA Nr. 373.

Kandydaturę p. Karola Wańkowicza z Mikielewszczyzny na zastępcę członka do Rady Szkolnej Powiatowej—zatwierdzić.

10. Uzupełnienie uchwały Sejmiku № 353 z dnia 30. I. r. b. w sprawie kupna domu.

Na wniosek Wydziału Powiatowego, uchwalony w dniu 20. VI. r. b. Sejmik powziął bez dyskusji jednogłośnie następującą uchwałę:

UCHWAŁA Nr. 374.

Uchwałę № 348 z dn. 30. I. r. b. uzupełnić w następujący sposób: „Sejmik Powiatowy Sokólski jednogłośnie uchwala kupić od spadkobierców pozostałych po ś. p. Konstantym Łyszkiewiczu nieruchomość, wyszczególnioną w akcie przyrzeczenia sprzedaży z dnia 9 stycznia 1924 roku, wciągniętej do repertorjum notarjusza W. Czarnockiego w dn. 29 stycznia 1924 r. pod № 76 i przyjąć na siebie koszty aktu kupna.

Do zawarcia aktu kupna-sprzedaży i wywołania nabytej nieruchomości do pierwiastkowej regulacji hipotecznej Sejmik Powiatowy upoważnia z prawem restytucji Przewodniczącego Wydziału oraz członków: Józefa Daszutę i Władysława Genjusza".

11. Przyjęcie statutu o opłatach od umów o przeniesienie nieruchomości w/g wzoru Min. Sp. Ww.

Na skutek pisma Wdztwa Białostockiego z dnia 25. VI. r. b. L. SM. 1237/I i w myśl wniosku Wydziału Powiatowego, uchwalonego w dniu 20. VI. r. b. Sejmik powziął bez dyskusji jednogłośnie następującą uchwałę:

UCHWAŁA Nr. 375.

Przyjąć statut o opłatach od umów o przeniesienie własności nieruchomości w|g wzoru Min. Sp. Ww.

12. Nabycie akcji Banku Komunalnego VI emisji.

Na skutek pisma Banku Komunalnego z dnia 2. VII r. b. № 19|A i w myśl wniosku Wydziału Powiatowego, uchwalonego w dniu 20. VI. r. b. Sejmik powziął bez dyskusji jednogłośnie następującą uchwałę:

UCHWAŁA Nr. 376.

Zakupić akcji Banku Komunalnego VI emisji za 1000 złotych, prosić Bank Komunalny o udzielenie na ten cel pożyczki i upoważnić do podpisania weksla na powyższą sumę p. Przewodniczącego i jednego z członków Wydziału według uznania samego Wydziału Powiatowego.

13. Zatwierdzenie opłat za podwody nakazowe.

Na wniosek Wydziału Powiatowego z dnia 1 sierpnia r.b. Sejmik powziął bez dyskusji jednogłośnie następującą uchwałę:

POWIAT. SOKÓLSKI.

Lustracja miasta Odelska w 1800 roku.

(dokończenie).

Rozumieją y sądzą, iż Ich Prożby niesą niesłuszne, owszem gruntuią się te na nabyłych dawnych Im bezprawnie odebranych Prawach a gdyby Naywyzszy Rząd zechciał Prozby Ich wysłuchać y ku onym nakłonić się, biorą obowiązek na siebię.

1. Jeżeliby konieczna wymagała Potrzeba Placowe, czyli Czynsz z Gruntow Folwarcznych naznaczyć się maiący placić,

2. Dochody z Propinacyi przez Dwor dotąd wybierane, a według starych y dawnych Praw do Miasta należące, w tym Sposobie płacić offiaruią się, aby według Inwentarza złożonego, ogólnie 300 zł. z tego Dochodu, odezego iednak bywsze Czopowe w Sumnie 60 zł. odciąga się, a zatym 240 zł. iako ustanowione Quantum do Dworu Resztę zaś, tojest 2.700 zł. do Kassy Mieyskiej płacone były. Summa ta według zporządzoney Taryffy albo z fabrykowanych Trunkow, albo też, ze zboza na to wyrobionego może bydź wysięgniętą, y wybieraną.

Podatek Communitatis, iak sądzą, do Miasta należy, ponieważ iest Podatkiem na Wsparcie mieszkancow przeznaczonym y dawniey do Ogólney Kassy wybieranym był, albowiem Wsie które z Miastem były połączone, teraz są ode Miasta separowane a zatym tym słuszniey do Kassy mieyskiey wpływać powinien.

Zydzi prosili aby na fundamencie Generalnego Reglementu o Zydach brzmiącego Podrabinowi, Starszym y Usługaczom Pensya była wyznaczona y od dalszego Placenia Propinacyi uwolnieni byli.

Poradnik gospodarczy

(dodatek do „Gazety Sokólskiej" Nr. 17)

Z czego mamy się budować?

Pustaki i jego zastosowanie.

Zanim przystąpimy do szczegółowego rozważania, należy omówić ogólnie własności, zalety i wady pustaków.

Stosując do budowy pustaki, osiągamy w porównaniu z cegłą następujące ogólne korzyści:

a) oszczędzamy na materjale, zużytkowując przytem materjał małowartościowy, jak piasek i żużel;

b) oszczędzamy na transporcie, ponieważ wyrób pustaków zwykle odbywa się na placu lub w pobliżu budowy;

c) oszczędzamy na zaprawie, tynkowaniu i robociźnie murarskiej;

d) oszczędzamy na fundamentach, gdyż obciążenie ich jest lżejsze;

e) oszczędzamy na terenie budowlanym i lepiej go wyzyskujemy;

f) budowa postępuje szybciej;

g) ściany wysychają natychmiast po ich ukończeniu.

h) zawdzięczając wewnętrznym komorom powietrznym, osiągamy doskonałą izolację ciepła, co pozwala na wznoszenie ścian cieńszych niż ściany z cegły palonej.

Każdemu, kto miał do czynienia z budownictwem pustakowem, wiadomo, że mur z pustaków bywa zwykle od 30 do 50 cm. gruby (ściany o grubości 50 cm stosowane są dotychczas tylko w północnej Rosji, gdzie klimat jest bardzo surowy), przeciętnie około 40 cm. Zależnie, zresztą, od konstrukcji pustaka i przeznaczenia budowli oraz klimatu grubość muru pustakowego dochodzi do 25 a nawet do 20 cm. Jeżeli więc weźmiemy pod uwagę, że grubość muru z cegły wypalanej przeciętnie waha się od 55 do 71 cm. t. j. 2—2½ cegły, to przekonamy się, że na samej tylko grubości ścian zyskujemy 30—40% materjału. A jeżeli weźmiemy pod uwagę, że objętość komór w pustakach wynosi 25—40%, przeciętnie 33% całkowitej ich objętości, to otrzymamy jeszcze większą oszczędność.

Z porównania na objętość wynika, że normalne ściany ceglane wymagają conajmniej dwa razy więcej materjału, niż ściany z pustaków.

Możnaby tu uczynić zarzut, że cegła wyrabia się przecież tylko z taniej gliny, podczas kiedy pustaki z drogiego cementu. Jest to całkiem niesłuszne. Wyrób cegły wymaga dużego nakładu pracy i opału, w każdym razie znacznie więcej, aniżeli tego wymaga wyrób pustaków i odpowiedniej ilości cementu, wyrabianego również z gliny i wapna lub margiów. Na wyprodukowanie jednego tysiąca cegły potrzeba przeciętnie 275 kg. węgla (prawie 3 korce), podczas gdy do wyrobu jednej beczki cementu wagi 180 kg. zużywa się obecnie około 125 kg. węgla, a w warunkach przedwojennych tylko około 100 kg. Z beczki cementu można wykonać ścianę pustakową prawie tej samej powierzchni, co z tysiąca cegieł, a więc zyskujemy ogromnie bo 50—60% na materjale opałowym. Ma to wielkie znaczenie dla państwa, gdyż węgiel, z takim trudem zdobyty i wydobywany, można zużytkować o wiele produkcyjniej na inne potrzeby gospodarcze.

Poza tem główną część składową pustaków stanowią: piasek i żwir lub żużel, które często znajdują się w większej ilości na miejscu pod ręką, ale które zwykle nie przedstawiają żadnej wartości, a nawet, jak żużel, często sprawiają dużo kłopotu i kosztu z ich usuwaniem.

Ponieważ, jak wykazaliśmy, objętość masy pustaków odpowiada mniejwięcej połowie całości cegły w odpowiednim murze, przeto ilość materjałów, potrzebnych do zwózki na plac budowy z pustaków, zarówno co do objętości jak i wagi, jest dwa razy mniejsza. Pustaki wykonywane są przeważnie na samym placu budowy z piasku i żwiru lub żużla, znajdujących się na miejscu lub w pobliżu, przez co osiągamy znaczną oszczędność na transporcie, gdyż dowozić trzeba tylko cement względnie i wapno. Budując natomiast z cegły, musimy ją prawie zawsze sprowadzać na miejsce budowy nieraz z odległych okolic, co jest bardzo kosztowne.

Na 1 metr kwadr. ściany z pustaków, zależnie od ich konstrukcji i grubości ściany, zużywa się około 12—25 litrów zaprawy, podczas gdy na jeden metr kwadr. ściany z cegły o grubości 55 cm. potrzeba przeciętnie 100—125 litr. zaprawy, czyli 5—8 razy więcej. Jest to łatwe do zrozumienia, gdyż pustak zastępuje kilkanaście cegieł.

Tynk na murze z cegły bywa zwykle 1½—3 cm. gruby, przeciętnie więc 2 cm., natomiast mur pustakowy otynkowuje się na grubość ½—1 cm. przeciętnie ⅔ cm., co daje trzykrotną oszczędność na zaprawie w porównaniu z murem ceglanym. Przytem i robocizna wypada znacznie taniej, ponieważ cienki tynk wykonywany jest odrazu nie zaś parokrotnie jak dla muru z cegły.

Należy tu zwrócić uwagę na bezwzględną konieczność stosowania tynków zwłaszcza zewnętrznych. Nie możemy się zgodzić z tymi, którzy odradzają tynkowanie ze względów oszczędnościowych. Oszczędność ta jest niewielka, a nawet żadna, ponieważ pustaki wyrabiane są zwykle z masy chudej, wrażliwej na wpływy atmosferyczne. Pragnąc więc uniknąć zewnętrznego tynkowania ścian, trzeba więc zewnętrzną stronę pustaka wykonać z masy tłustej, co jest i kłopotliwe i powiększa koszty.

Zresztą, ze względu na potrzebę zachowania dla naszej wsi i miasteczek wyglądu i charakteru rodzimego zalecamy obowiązkowe tynkowanie wszystkich budowli oraz malowanie następnie wapnem na biało. Nietynkowane budynki nawet pustakowe mocno rażą nasze oko, a różnobarwna, sypiąca się nietynkowana cegła szkaradnie odbija na tle krajobrazu wiejskiego.

Jeden murarz, zależnie od konstrukcji pustaka, potrafi dziennie ułożyć 8 do 15 metr.² muru pustakowego, podczas gdy ściany z cegły palonej w tymże czasie wykona on zaledwie 2—3 metr.², czyli 4—7 mniej.

Mury z pustaków są przeciętnie dwa razy lżejsze od muru z cegły, a zatem i fundamenty mogą być lżejsze i tańsze. Z tego powodu pustaki doskonale się nadają do nadbudowy już istniejących domów, co przy dzisiejszym kryzysie mieszkaniowym i budowlanym winno mieć szczególne zastosowanie.

Już z powyższych rozważań wynika że budowa z pustaków postępuje znacznie szybciej niż z cegły.

Ponieważ mury pustakowe są cieńsze od ceglanych, więc też i lokale na tym samym planie pobudowane z pustaków są odpowiednio większe niż lokale po-

budowane z cegły. Na wsi możnaby na to nie zwracać uwagi, ale w mieście, gdzie place są drogie i każdy niemal centymetr ceni się na wagę złota, lepsze wykorzystanie planu budowlanego ma pierwszorzędne znaczenie.

Jedną z ważnych zalet pustaków jest ta, że w domu pustakowym można niemal zaraz po wybudowaniu zamieszkać, ponieważ ściany pustakowe odrazu wysychają i nie wymagają wyczekiwania dłuższego czasu jak budowle mieszkalne z cegły.

Najważniejszą jednak zaletą pustaków jest znakomita izolacja ciepła, która pozwala na stosowanie w budynkach mieszkalnych cieńszego niż zwykły mur. O tej zalecie wszakże, ze względu na jej wagę i wpływ na konstrukcję pustaka, pomówimy w następnym numerze, a tymczasem na zakończenie artykułu niniejszego dotkniemy tych wad i zarzutów, które tak często się dają słyszeć od przeciwników pustaków.

Wbijanie gwoździ w ściany pustakowe jest istotnie trudne, ale tylko w tym wypadku, gdy pustaki wykonane są z betonu piaskowo-żwirowego. Zaradzić złemu zresztą można przez umocowanie wzdłuż ścian u góry odpowiednich listew drewnianych lub drucianych, na których się zawiesza przedmioty. Można również zapomocą rurki stalowej lub innego narzędzia wybić otwór, wstawić w niego kołek drewniany i dopiero w ten kołek wbić gwóźdź. Wbijanie zaś gwoździ w pustaki, wykonywane z betonu żużlowego (betonitu), nie przedstawia żadnej trudności, przeciwnie, jest łatwiejsze niż w cegłę.

Zachodzą również pewne trudności z pustakami, gdy je trzeba przystosować do form i wymagań architektonicznych, stąd też głównie pochodzi niechęć do pustaków ze strony architektów. Ale i te trudności dają się łatwo usunąć przez odpowiednie skonstruowanie pustaka i przystosowanie maszyn do jego wyrobu, o czem będzie mowa później we właściwem miejscu.

Największy i najuporczywszy zarzut, jaki spotyka wyrabiających pustaki dotyczy zimna i wilgoci, rzekomo nieodłącznie związanych z budowlami pustakowemi. Istotnie, czasami to się zdarza, jednakże z całą stanowczością trzeba stwierdzić, że wypadki zimna i wilgoci w budynkach, zbudowanych z pustaków, pochodzą zawsze wskutek bądź wadliwej konstrukcji pustaków, bądź z nieumiejętnego budowania. Przedewszystkiem więc sam materjał, użyty na pustaki, musi dać zupełną gwarancję ciepła i suchości,, a wreszcie i pustaki, należycie na zasadach nauki i doświadczenia wykonane, tym wymaganiom odpowiadać będą. O tem też obszernie w następnych artykułach mówić będziemy.

D. c. n.

N. H. Hryckiewicz
poseł na Sejm.

UCHWAŁA Nr. 377.

Ustalić wysokość opłat za podwody nakazowe, poczynając od dnia I sierpnia na 3 złote dziennie.

14. Zatwierdzenie statutu o opłatach szpitalnych.

Na wniosek Wydziału Powiatowego z dn. 10. V. r. b. Sejmik powziął po krótkiej dyskusji, w której zabierali głos członkowie: Ignatowicz, Bajko, Markowski, Halicki, jednogłośnie następującą uchwałę:

UCHWAŁA Nr. 378.

Statut opłat szpitalnych przedłożony przez Wydział Powiatowy i opublikowany w Gazecie Sokólskiej № 11—15 zatwierdzić, zarazem polecić Wydziałowi Powiatowemu, aby tenże zwrócił się do Władzy Prawodawczej o uchwalenie ustawy, któraby wprowadziła powszechną opłatę szpitalną.

15. Zatwierdzenie statutu o opłatach w lecznicy dla zwierząt.

Na wniosek Wydziału Powiatowego z dn. 31. V. r. b. Sejmik powziął bez dyskusji jednogłośnie następującą uchwałę:

UCHWAŁA Nr. 379.

Zatwierdzić następujący statut o opłatach w lecznicy dla zwierząt:

1) za przyjęcie ambulatoryjne 1 złoty,
2) za leczenie (zabiegi) do 5 złotych, bez lekarstw.
3) za zabiegi chirurgiczne (operację) do 25 zł.
4) godziny przyjęć ustalić na 8 do 13 i 15 do 17.

16. Wybór członków do Komisji Remontowej.

Na wniosek Wydziału Powiatowego z dn. 18 lipca r. b. Sejmik powziął bez dyskusji jednogłośnie następującą uchwałę:

UCHWAŁA Nr. 380.

Powołać do Komisji remontowej przez aklamację:
na członków: Józefa Daszutę i Władysława Genjusza.
na zastępców: Adolfa Jackiewicza i Dominika Markowskiego.

17. O budowie mostów i mostu w Suchejwoli.

W sprawie katastrofalnego stanu mostów w powiecie, ich budowy i wogóle gospodarki drogowej rozwinęła się ożywiona dyskusja, w której zabierali głos członkowie: Charłap, jako wnioskodawca, Halicki, Makar i inni, poczym, po udzieleniu wyjaśnień przez inż. Maciejewskiego, Sejmik powziął jednogłośnie następującą uchwałę:

UCHWAŁA Nr. 381.

Polecić wydziałowi Powiatowemu, aby natychmiast przystąpił do budowy prowizorycznych mostów w miejscowościach zagrożonych, oraz spowodował powzięcie przez Rady Gminne uchwał, któreby dozwoliły prowadzić roboty drogowe w miarę możności sposobem szarwarkowym.

18. Sprawa sprzedaży drzewa w nadleśnictwach.

Na wniosek członka Jackiewicza i po wypowiedzeniu się kilku innych członków, żądających dozwolenia sprzedaży drzewa w dłużycach oraz po wyjaśnieniach udzielonych przez pana posła Hryckiewicza i nadleśniczego Kumialskiego Nadleśnictwa p. Jarockiego i Sokólskiego p. Łozowskiego, Sejmik powziął jednogłośnie następującą uchwałę:

UCHWAŁA Nr. 382.

Polecić Wydziałowi Powiatowemu, ażeby ten zwrócił się do Ministerstwa D. P. i Lasów o zezwolenie sprzedaży drzewa w dłużycach dla miejscowej ludności.

Po wyczerpaniu porządku dziennego p. Przewodniczący zamknął posiedzenie Sejmiku o godz. 15 min. 30.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Starosta *(—) T. Walicki.*

Protokulat
(—) L. Niedźwiecki.

Kończąc Kommissya ninieysze Dzieło wszyscy w ogólno ści razem dopraszali się Obywatele o Przywiedzenie Ich Propozycyi do skutku przyrzekaiąc iż w pomyslnym Zdarzeniu, ze wszystkich Sił starać się będą zaraz Budynki Ich do lepszego przywieść Stanu doczego przez Dokonanie y Dopełnienie Ich Propozycyi będą mieli Sposob, y aby przynaymniey raz na zawsze Wolne Drzewo do Budowy swych Budynkow mieli, albowiem za dawnieyszego Rządu Wolność tę mieli, dopraszaią się o Pozwolenie a przez takowe Pozwolenie dostąpić się spodziewane, Zamiar odnowienia tuteyszego Miasta tym prędszy swoy odbierze Skutek.

Gdy więcey Obywatele Prozb y Propozycyi nie zanosili więc Ninieysze Dzieło było Im wyraznie y dokładnie przeczytane, które go potwierdzaią, y na Dowod jak następnie podpisuią się.

Andrzey Lenatowicz Burmistrz
Mowso Berko ††† Ierzy Boroiewicz Woyt IKM.
Chaskiel Chaim ††† Mac. Boruszewo
Całko Szapse ††† Ierzy Skironik
Zelko Mowso Adam Budrewicz
Abram Leyzer Kazimierz Kadłubay
Awufey Mordchay Ludwig Dobronko
Jankel Całko Mart. Sernatowicz
††† Józef Kozłowicz Nikoł. Pieludz.
††† Paweł Sedek Tomasz Łokić. Ian Łokić.
††† Szymon Iwieszewicz Stanisł. Kuda
††† Józef Jowieszewicz Tomasz Jurczewicz
††† Mirk. Skromblewy Maciey Borcewicz
††† Paweł Gadel. Maciey Ianken.
Michał Kozłowski Paweł Matulewicz
††† Matt. Morynowicz Stefan Skromlewicz
††† Jur Sernatowicz Symon Pieladz.
††† Mik. Piasecki
Michał Gołembiewski Radny

KONIEC.

Na podstawie uchwały Sejmiku Sokólskiego z dn. 30, I. r. b. № 329, zatwierdzonej przez Województwo Białostockie w dniu 25. VI. r. b. (pismo L. SM. 1237/I), podaje do powszechnej wiadomości poniższy statut o opłatach od umów o przeniesienie własności nieruchomomości i zarazem odwołują statut ogłoszony № 8—10 „Gazety Sokólskiej" z dnia 15 V. r. b.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Starosta (—) za KUŁASKI.

STATUT

o opłatach o umów o przeniesieni własności nieruchomości.

§ 1.

Na zasadzie art. 13 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. (Dz Ust. № 94, poz. 747) wprowadza się na rzecz Powiatowego Związku Komunalnego Sokólskiego opłatę komunalną od umów o przeniesienie własności nieruchomości.

§ 2.

Opłacie tej podlegają umowy o odpłatne przeniesienie własności, położonych na obszarze powiatowego związku, o ile te umowy nie podlegają podatkowi spadkowemu, lub od darowizn.

§ 3.

Opłata pobierana będzie na rzecz Powiatowego Związku Komunalnego Sokólskiego w wysokości 4% sumy, która służy za podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej (należytości).

Do uiszczenia tej opłaty obowiązany jest solidarnie zbywca i nabywca.

§. 4

Wymiar i pobór opłaty uskutecznia Wydział Powiatowy, który może ze swej strony upoważnić do tej czynności organa, pobierające państwową opłatę od umów o przeniesienie własności nieruchomości. Za czynności tych organów przy wymiarze i poborze opłaty komunalnej może być im przyznane z funduszu związku komunalnego wynagrodzenie do wysokości 4% pobranej opłaty.

§ 5.

Płatnicy opłaty komunalnej w wypadku, gdy pobierana jest bezpośrednio przez Wydział Powiatowy, winni przedstawić temuż Wydziałowi Powiatowemu najdalej w ciągu 14 dni po sporządzeniu aktu i uiszczeniu opłaty państwowej wszystkie dane, dotyczące wymiaru tej opłaty. Wymiar opłaty komunalnej Wydział Powiatowy uskutecznia na podstawie powyższych danych tudzież innych danych, otrzymanych w sposób, przewidziany w art. 44 ustawy z dn. 11/VIII 1914 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747)

§ 6.

Wymierzoną przez Wydział Powiatowy opłatę komunalną winien płatnik uiścić do dni 14 po doręczeniu nakazu płatniczego. O ile zaś opłata pobierana jest przez organa uprawnione do poboru opłaty państwowej (§ 4) winna być uiszczona równocześnie z opłatą państwową.

§ 7.

Odwołania w sprawach wymiaru opłaty wnosić należy w terminie i trybie przewidzianym w art. 48 ustawy z dn. 11. VIII. 1923 r. (Dz. Ust. № 94, poz. 747)

§ 8.

Nieuiszczona w terminie opłata ściągnięta będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według postanowień, zawartych w art. 6 ustawy z dnia 9 marca 1923 r. (Dz. Ust. № 31, poz. 198) i odsetek za kwłokę w wysokości 2% miesięcznie.

§ 9.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze opłaty podlegają karze do wysokości 345,9 fr. zł., o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62—66 ustawy z dn. 11. VIII. 1923 r. (Dz. Ust. № 94, poz. 747).

§ 10.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Wydział Powiatowy.

§ 11.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą z dniem ogłoszenia w sposób w danej miejscowości przyjęty.

Przewdoniczący Wydziału Powiatowego
Starosta *(—) Za Kałuski.*

MINISTERSTWO
Spraw Wewnętrznych
Warszawa,
dn. 12. VII. 1924 r.
№ SZ. 4324/24.

Okólnik № 81.

W sprawie wykonywania wzajemnych zleceń Związków komunalnych

DO

P.P. Wojewodów, Przewodniczacych Wydziałów Powiatowych, Magistratów miast i Urzędów gminnych.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że niektóre związki komunalne nie odpowiadają i nie wykonują zleceń innych Związków komunalnych, skoro te proszą o ściągnięcie podatków lub opłat komunalnych od osób, które zmieniły miejsce pobytu lub mają miejsce zamieszkania na obszarze innego Związku komunalnego.

Podobne zapoznanie niezbędnej do współżycia Związków komunalnych ze sobą zasady wzajemności powoduje niejednokrotnie nadmierną korespondencję między urzędami Związków komunalnych także często konieczność interwencji władz państwowych, co obarcza nieproduktywną i zbędną pracą urzędy samo rządowe i państwowe, hamując sprawność administracji.

Z uwagi na powyższe Ministerstwo Spraw Wewnętrhnych zarządza, co następuje:

1) Powiatowe Związki komunalne, Magistraty miast i Urzędy gminne w sprawach, wynikających z własnego zakresu działania, powinny bezpośrednio odnosić się o wykonanie zleceń do odnośnych Związków komunalnych.

2) Jeśli mimo trzech-krotnego przypomnienia Związek komunalny sprawy nie załatwi lub nie da odpowiedzi, należy o tem zawiadomić władzę nadzorczą, opieszałego Związku komunalnego. Władza nadzorcza obowiązaną jest wezwać dany organ komunalny do usprawiedliwienia się a w wypadku opieszałości zastosować środki przymusowe przysługujące jej z tytułu nadzoru.

Minister
Z. Hübner.

Przepisy o ochronie lasów od pożarów.

(dalszy ciąg).

Art. 7.

W leśnictwach znaczniejszych, nie mniej w lasach na wielkich przestrzeniach, urządzane być mają

dostrzegalnie ogniowe w miejscach wyniosłych, z których lasy okoliczne obserwować można.

W obrębie, gdzie dostrzegalnie ogniowe są wystawione, gajowy obowiązany jest w dni pogodne, w czasie od 1 marca do 1 listopada codziennie kilkakrotnie wchodzić na wierzch dostrzegalni, a w razie spostrzeżenia w lesie dymu lub ognia natychmiast zwierzchności swej o tem donieść i w miarę potrzeby przyległych mieszkańców na ratunek wezwać.

Art. 8.

W czasie pożaru, służba leśna powinna kierować gaszeniem ognia, ludziom przybywającym wskazywać stosowne środki i pilnować wykonania. Kierownictwo pracy przy gaszeniu pożaru należy do najstarszego urzędnika leśnego, przy tym wypadku obecnego **Każdy sołtys dozorować powinien swojej gromady**, a każdy podleśniczy, kilku takich gromad i przy pomocy gajowych, kierować środkami do gaszenia przez Nadleśniczego wskazanymi.

Podleśniczy powinien spisać ludzi do gaszenia przybyłych i sprawdzić ich liczbę przy zwolnieniu od pracy po ugaszeniu ognia, a to dla pociągnięcia nieprzybyłych lub samowolnie odeszłych do odpowiedzialności.

Art. 9.

Służba leśna obowiązana jest jaknajściślejszą mieć pieczę nad zapobieganiem pożarom; w razie wypadku zaś, z największym pośpiechem zwołać pomoc i zająć się ratowaniem.

Przekraczających przepisy ostrożności z ogniem, tudzież odmawiających pomocy, lub opieszałych w ratunku służba leśna **podawać ma Nadleśnictwu**, które w okolicznościach objętych przepisami o wykroczeniach i karach leśnych postąpi podług tychże przepisów, w okolicznościach zaś należących do ogólnego prawa karzącego **odda winnych Sądowi.**

Art. 10.

Sprawców wynikłych pożarów służba leśna winna śledzić z największą usilnością. Za każdy wynikły pożar w lesie rządowym, którýby zrządził szkodę w drzewostanach, w wypadku jeśliby służba leśna nie wykryła sprawców, lub nie udowodniła, że rozszerzania się wszczętego zkądinąd pożaru zapobiec nie była w możności, podleganie wydaleniu ze służby.

O postępowaniu po wydarzonym pożarze.

Art. 11.

Po ugaszeniu pożaru, miejsce wypalone zaraz należy zagasić i znakami widzialnemi ze wszechstron obstawić dla wzbronienia pasenia bydła. Przestrzeń wypaloną zmierzyć i szkodę zrządzoną oszacować.

Art. 12. 465.

O obowiązku oczyszczenia i pilnego dozorowania lasów położonych przy drogach żelaznych.

Celem uchronienia od pożaru lasów przy kolejach żelaznych położonych zalecić we wszystkich lasach rządowych, lub pod zarządem Rządu zostających, jak również instytutowych, oraz do miast należącydh oczyszczenie lasu przy drodzeżelaznej położonego, na przestrzeni stóp 200. od suchych gałęzi, mchów, wrzosów, a zarazem rozporządzić, aby w tychże szczególniej w czasie suszy, strzelcy i gajowi ze swej strony po każdem przejściu pociągu, ile możności odbywali przegląd przestrzeni leżnych do kolei przytykających, celem ugaszenia napotkać się mogących węgli i żużli.

Za zgodność z oryginałem
(—) st. ref. ZAHOROWSKI

(dokończenie nastąpi)

Ogłoszenia

Skradziono dowód osobisty wydany przez Starostwo Sokólskie w 1923 roku na imię Genowefy Iurczewskiej, mieszkanki wsi Kraśniany, gm. Sokólskiej. (1)

Zgubiono dowód osobisty wydany przez Starostwo w Sokółce w 1922 roku na imię Szepszela Rohna, mieszkańca miasta Odelska, ul. Kryńska, № domu 64. (1)

Zgubiono dowód osobisty za № 118/1853, wydany w Łotwie przez Naczelnika powiatu Rzeżyca w 1924 roku na imię Grzegorza Fiedziukiewicza, mieszkańca wsi Ostrówek, hm. Szudziałowskiej. (1)

Spaliła się książka wojskowa (rocznik 1896) wydana przez P.K.U. Sokółka w 1923 roku na imię Józefa Hlebowicza, mieszkańca wsi Bobrowniki, gm. Sokólskiej. (1)

Zgubiono legitymację służbową wydaną przez Kuratorjum Białostockiego Okręgu Szkolnego w 1922 roku na imię Zuzanny Janickiej, mieszkanki wsi Klinczany, gminy Kuźnickiej. (1)

Zagubiona książeczka wojskowa (rocznik 1895) w roku bieżącym przez P.K.U. Sokółka na imię Michała Ambrożejczyka, mieszkańca wsi Wierzchlesie, gm. Szudzałowskiej. (1)

Skradziono kartę demobilizacyjną wydaną w 1922 roku przez Starostwo Wągrowskie, tymczasowe zaświadczenie (rocznik 1899) wydane przez 40 pułk piechoty i metrykę urodzenia, należące do Stanisława Kolaka, zamieszkującego we wsi Smolance, gminy Sokólskiej (1)

Zgubiono książeczkę wojskową (1895 rocznik) wydaną przez P.K.U. Sokółka (roku nie pamięta) na imię Józefa Kundzicza, mieszkańca wsi Kundzicze, gm. Sokólskiej. (1)

Skradziono książeczkę wojskową (rocznik 1899) z roku bieżącego przez P.K.U. Sokółka, zezwolenie tegoż P.K.U. na wyjazd zagranicę, zaświadczenie Urzędu Gminnego, wydane na imię Józefa Zabickiego, mieszkańca wsi Zabickie, gminy Kurjańskiej, powiatu Augustowskiego. (1)

Zagubiono dowód osobisty wydany przez Starostwo Sokólskie w roku 1922 na imię Stanisława Bilwina, mieszkańca maj. Mała Łososna, gm. Kuźnickiej. (1)

Skradziono dowód osobisty wydany przez Starostwo Sokólskie w 1924 roku na imię Wiktora Krutula, mieszkańca wsi Cieśnisko, gm. Janowskiej. (1)

Zgubiono dowód osobisty wydany przez Starostwo Sokólskie w 1922 roku na imię Rozy Weller, mieszkanki m. Sokółki przy ul. Rzemieślniczej № 10. (2)

Zgubiono kartę ewidencyjną na konia za Nrem 97.886 z roku bieżącego, wydaną na imię Jana Czerepuszki, mieszkańca wsi Kudrawki, gm. Nowodworskiej. (2)

Zgubiono książkę wojskową (rocznik 1894) wydaną przez P.K.U. Sokółka w roku bieżącym na imię Dawida Krupińskiego, zamieszkującego w osadzie i gminie Sidra. (2)

Zgubiono książeczkę wojskową (rocznik 1901) i kartę mobilizacyjną, wydane przez P.K.U. Sokółka w roku bieżącym na imię Juljana Łabana, mieszkańca wsi Siruciowce, gm. Nowodworskiej. (2)

Skradziono czarny portfel, 20 złotych i kartę pobytu wydaną przez Starostwo Sokólskie dnia 26 maja 1924 r. na imię Piotra Zdanowicza zamieszkałego w m. Sokółce przy ul. Górnej № 4. (2)

Spalono książeczkę wojskową rocznik 1891 wydaną przez P.K.U. Augustów w Sokółce w 1923 r. na imię Feliksa Adamczyka z Sidry. (2)

Zgubiono kartę ewidencyjną na konia za Nrem 97·977 z roku bieżącego wydaną na imię Jana Łabana, mieszkańca wsi Siruciowcę gm. Nowodworskiej. (2)

Zagubiono kartę powołania (rocznik 1901) wydaną przez P.K.U. Sokółka w 1924 roku na imię Alojzego Czopura, mieszkańca wsi Bogusze, gm. Sokólskiej. (3)

Zgubiono dowód osobisty wydany przez Starostwo Sokólskie w 1922 r. na imię Antoniego Iwanowskiego, mieszkańca wsi Wojnachy gm. Sokólskiej. (3)

Zgubiono książeczką wojskową, (rocznik 1891) wydaną przez P.K.U Siedlce w 1923 r. dla nauczyciela Pawła Babskiego, kaprala zamieszkującego we wsi Kropiwno gm. Dąbrowskiej. (3)

Zgubiono kartę pobytu, wydaną przez Starostwo Białostockie w 1921 roku oraz świadectwo przemysłowe na rok 1924 i rejestr Sądu Okręgowego w Białymstoku wydane na imię Michała Linowskiego, mieszkańca wsi, Romanówka, gm. Sidrzańskiej (3)

Sołtys wsi Lipiny, gminy Sokólskiej Adolf Zajkowski zgubił w dniu 25 maja r. b. blachę sołtyską. 3)

Redaktor L. Niedźwiecki, sekretarz. Wydawca: Wydział Powiatowy.

Polska Drukarnia B. Huppertca w Białymstoku, Rynek Kościuszki № 2 (obok kościoła).

L Dz. № 110 1924 r.